

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 227/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., bytom P. zastúpenej advokátkou JUDr. M. S., so sídlom B., vo veci porušenia jej základného práva upraveného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením jej základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. D 1377/88-109, Dnot 191/02 z 26. augusta 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. októbra 2004 doručená sťažnosť J. K., bytom P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. S., so sídlom B., vo veci porušenia jej základného práva upraveného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. D 1377/88-109, Dnot 191/02 z 26. augusta 2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že pred bývalým Štátnym notárstvom v Banskej Bystrici (ďalej len „notárstvo“) sa viedlo dedičské konanie po zomrelom otcovi sťažovateľky P. K.. V tejto dedičskej veci vydalo notárstvo rozhodnutie sp. zn. D 1377/88 zo 6. októbra 1988. Sťažovateľka podľa jej tvrdenia toto rozhodnutie nedostala, a to aj napriek tomu, že v spise je založená doručka, ktorá mala potvrdzovať, že rozhodnutie bolo sťažovateľke doručené do vlastných rúk. Sťažovateľka tiež tvrdí, že sa nezúčastnila pojednávania v predmetnej dedičskej veci a nepodpísala dedičskú dohodu v predmetnej veci. Predmetom dedenia boli okrem iného nehnuteľnosti vedené v súčasnosti, v k. ú. Nemecká, zapísané na LV č. 187 ako rodinný dom č. s. 962 na KN 1560 a parcela KN 1560 zast. pl. 703 m², pričom ich výlučnou vlastníčkou sa v zmysle rozhodnutia notárstva sp. zn. D 1377/88 zo 6. októbra 1988 stala matka sťažovateľky M. K.

Sťažovateľka sa o skutočnosti, že nie je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, podľa jej tvrdenia dozvedela až vtedy, keď bola proti nej podaná žaloba o vypratanie predmetných nehnuteľností. Na tomto základe požiadala sťažovateľka okresný súd o doručenie predmetného rozhodnutia notárstva a následne podala proti nemu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13 CoD 2004/2002-74 z 18. septembra 2002 tak, že rozhodnutie notárstva zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V pokračujúcom dedičskom konaní bolo zistené, že matka sťažovateľky previedla predmetné nehnuteľnosti darovacou zmluvou z 22. novembra 1999 na sestru sťažovateľky - M. S. Následne M. S. odpredala predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 3. októbra 2001. Sťažovateľka namieta podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútnu neplatnosť právnych úkonov súvisiacich s prevodmi predmetných nehnuteľností.

Po preskúmaní predmetu dedenia notár pripravil pre súd návrh uznesenia o dedičstve, ktorým sa malo potvrdiť dedenie podľa zákonných podielov k predmetným nehnuteľnostiam patriacim do vlastníctva poručiteľa ku dňu jeho smrti. Sudkyňa vrátila vec notárovi s usmernením, že dedičstvo má prejednať bez domovej nehnuteľnosti, ktorá je

podľa sudkyne sporná. Následne okresný súd vydal napadnuté uznesenie č. k. D 1377/88-109, Dnot 191/02 z 26. augusta 2004, ktorým dedičské konanie zastavil s odôvodnením, že poručiteľ nezanechal majetok.

Podľa právneho názoru sťažovateľky jej bolo napadnutým uznesením okresného súdu odňaté právo dedit' zákonný podiel po otcovi, t. j. jeho majetok, ktorý vlastnil ku dňu svojej smrti. Sťažovateľka dôvodí, že v čase smrti jej otca bolo nesporné, že bol vlastníkom predmetných nehnuteľností, čo potvrdzuje aj rozhodnutie notárstva sp. zn. D 1377/88 zo 6. októbra 1988. Sťažovateľka tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluvy o prevode majetku patriaceho do dedičstva po poručiteľovi boli uzatvorené síce po smrti poručiteľa, avšak pred právoplatným skončením dedičského konania.

Z uvedeného skutkového a právneho stavu vyvodzuje sťažovateľka porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti prijal nasledovné rozhodnutie:

„1. Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. D 1377/88-109, Dnot 191/02 zo dňa 26. 8. 2004, ktorým súd zastavil dedičské konanie bolo porušené základné právo J. K. podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. D 1377/88-109, Dnot 191/02 zo dňa 26. 8. 2004 zrušuje a vracia vec Okresnému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

3. J. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 300.000, -Sk (tristotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Banskej Bystrici povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Okresnému súdu v Banskej Bystrici ukladá zaplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia na účet advokátky M. S. do 1 mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľka sa domáha svojou sťažnosťou na ústavnom súde vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy s čl. 46 ods. 1 ústavy, hoci podľa názoru ústavného súdu mala využiť účinný právny prostriedok v systéme všeobecného súdnictva, a to žalobu, ktorou by sa domáhala rozhodnutia, že vec patrí do dedičstva. Využitie toho prostriedku však sťažovateľka nepreukázala, a preto ústavný súd odmietol jej sťažnosť v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

V nadväznosti na toto rozhodnutie bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2004